

(Срна, 10.9.2011)

ЧИКАГО - Политички аналитичар Срђа Трифковић изјавио је у интервјуу Срни да је свијет, 10 година након теористичког напада на САД 11. септембра, постао опасније мјесто, али пријетња ни Западу ни Балкану није исламски тероризам, него неповратне промјене демографске и културне структуре друштва.

"Та је опасност на дуге стазе далеко озбиљнија од ма какве експлозије бомбе и присутнија је него икад", рекао је Трифковић, подсјетивши да терористичких напада великих размјера није било у западним метрополама послије Лондона и Мадрида, али да су редовна појава у Русији и широм исламског свијета.

Трифковић је истакао да су главни финансијери и стратези исламске "тихе" демографске инвазије Запада у Саудијској Арабији, додавши да Саудијцима нипошто не одговара обнова терористичких акција, јер би могле да допринесу макар закашњелом буђењу отпора западних Европљана процесу постепене, али све више неповратне измјене карактера европских земаља.

„Саудијци су финансирали израдњу хиљада џамија и исламских центара широм немуслиманског света, као и индоктринацију особља у њима. Тиме је створена паралелна инфраструктура у 'свету рата' (дар-ал-харб, тј. немуслимански 'невернички' свет) као камен-темељац дугорочне стратегије Ријада: победа без иједног испалењеног метка“, истакао је Трифковић.

Он је напоменуо да и Турска успјешно води неоосманску политику успостављања снажног економског, културног и политичког присуства на просторима некадашње империје, са дугорочном тенденцијом директне доминације над њима. Ни исламистима у Анкари не одговара ремећење геополитичког пројекта који доноси богате дивиденде и претвара посткемалистичку Турску у регионалну силу првог реда.

„Свет је данас опасније место, јер дугорочни плодови политике Саудијске Арабије и Турске по немуслимане - у Европи пре свега - имају потенцијал да се покажу погубнијим и поразнијим од ма каквих срушених кула“, истакао је Трифковић.

На питање да ли ће рат против тероризма бити замијењен неким новим ратом, Трифковић је рекао да "рат против тероризма" озбиљно није ни вођен.

"Вођени су бесмислени и на дуге стазе за Американце самопоражавајући ратови у гудурама Авганистана - где ће се талибан истог часа вратити на сцену са одласком последњег страног војника - и у Ираку, који је тиме учињен безбедним за доминацију шиитских клирика попут ајатолаха Систанија, о чему они нису могли ни да сањају под Садамом. Ни у Европи ни у Северној Америци није уведен мораторијум на имиграцију из земаља које представљају извор претње. Дебате о суштинској природи проблема односа између ислама и неислама нема – штавише, све се бруталније намећу окви политичке коректности који такву дебату спутавају и спречавају“, истакао је Трифковић.

Нова геополитичка мапа

Трифковић је истакао да ће битни фактор нове геополитичке мапе у будућем периоду бити економско опадање САД, које не може а да се не одрази на умањену способност војно-политичког присуства на разним странама свијета, и хронична криза ЕУ, која је како институционална тако и финансијска. Он сматра да ће успон БРИК блока (Бразил, Русија, Индија, Кина) добити и своју институционалну форму на политичком, па и војном плану, што је пожељна алтернатива монополарном хегемонизму САД.

У исламском свијету, додао је Трифковић, побједа привремено прикривених џихадиста у Либији, предстојећи политички тријумф Муслиманског братства у Египту, евентуално и у Сирији, уз здушну подршку Турске која се враћа и у арапски свијет на велика врата, представљају коначни пораз арапских секуларних реформиста 20. вијека, типа Гамала Абдела Насера.

"Све се више уверавамо у основаност упозорења Семјуела Хантингтона о

Пише: Срђа Трифковић
субота, 10 септембар 2011 10:21

цивилизацијским некомпатибилностима. Тај процес на практичним примерима земаља 'арапског пролећа' обезвређује идеолошки обојене тврдње западних либерала о тобожњој компатибилности ислама са демократијом и људским правима“, истакао је Трифковић.

Да ли се Американци плаше тероризма?

Трифковић је истакао да су Американци постали друштво кратког даха и кратког сјећања, истакавши да је једну деценију касније 11. септембар постао "икона" оличена у кулама у пламену, „сентиментални симбол без непосредне релевантности за живот просјечног Американца којим доминира брига за економски опстанак“.

"Чињеница да у САД није било великих терористичких акција од тада, већ само индивидуалних напада 'америчких муслимана' попут мајора Хасана Нидала, доприноси варљивом утиску да проблем не постоји. Он и те како постоји, само што је добио другу, мање спектакуларну, али дугорочно опаснију форму“, истакао је Трифковић.

Овај политички аналитичар сматра да тероризам не представља пријетњу земљама Балкана, јер ни Турској нити Саудијској Арабији не одговара да радикални исламисти имају одрешене руке. Он је образложио да је Турска као апсолутно доминантна исламска сила на Балкану - са тенденцијом даљег јачања позиција - свјесна да би јој тероризам само реметио за сада успјешну стратегију и од готовог правило вересију.

"Уосталом, шта су изјаве Церића и Зукорлића ако не својеврсни тероризам, у форми позива на насиље кроз говор мржње првог реда? У чему су дотична господа мање 'радикална' од брадоња скраћених ногавица на улицама Зенице и Новог Пазара? Они су, наравно, недодирљиви... и далеко опаснији од самопроглашених провинцијских 'вехабија'", истакао је Трифковић у интервјуу Срни.